

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: **D. JOAN ERU SANCLEMENT**

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó a la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIO:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . » 10 l' any.

A nostres favoreixedors

Es lo motiu d' aquest avís, desitjarlos que passin un bon comensament d' any, recomanantlos al mateix temps lo número que surtirá divendres que ve.

FONTOVA

Fundá un Teatre; s' inspirá á tot hora ab lo hermós y lo bo; mare natura lo feu mirall de transparencia pura, y reflectá quí t ell vegé á la vora.

Lo públich l' aplaudí, avuy lo plora; los sabís l' enaltiren, sa figura y son rostre sigueren escultura que del cor los afectes treya enfora.

Lo vellet y lo jove, ab gracia vera representava, y. ab facundia rara, y flonjo com lo fanch ó com la cera,

doná cent fesomias á sa cara. Aixís lográ una fama tan sencera, que sempre la tindrà com la té ara.

FREDERICH SOLER.

PONCELLETAS HUMANAS

Teatro Catalá

LA HOSTALERA DE LA VALL.—Moltas cualitats relevants y bonas, son la nota dominant de la nova producció del Sr. Riera y Be. tran. Fins avants d' ara se distingia aquest autor per son discret modo de fer, pero may los personatjes dels seus dramas y novelas preñian aquell relleu escultural precis pera que la vida real animés los tipos y cuadros son títis de la seva ploma, la falta de entonació vigorosa era lo sello distintiu de sas obras, per aixó encara que no tingués caygudas, no s' havia fet acreedor á grans éxits.

Ab aquestos precedents ha vingut l' estreno de *La Hostalera de la Vall* y rompent l' autor ab todas las sevas tradicions, nos ha presentat una producció qu' ens ha omplert d' admirable sorpresa.

Una concepció plena, perfilada y ben acabada com á síntesis ó argument, una entonació vigorosa que may

decau y un dibuix de personatjes viu, real, materialment de bulto, son qualitats que avaloran lo drama.

Los tipos de Paulí y de Ramona, son verdaders modelos y en especial la creació del primer, es prou ell sol pera acreditar la reputació d' un autor.

Ja 'l presenciar la representació del prólech, adivinarem una obra de temple. Es aquest un deliciós y natural cuadro de costums catalanas de finals del sigle XVIII; de una frescor encantadora predisposa bé al públich pera las escenas successivas. Lo modo incidental com en ell ve lo apuntament de la acció dramática es concis y de una ma mestra.

La figura del Baró de Terrí, está perfilada ab quatre rasgos, pero son tochs suficientes pera compendrer lo carácter de la víctima de Paulí.

Tots los actes son prou interessants, pero lo primer, sobre tot, crida poderosament la atenció per lo modo com Paulí concebeix y executa l' assassinat del Baró y per las escenas del hostaler ab sa esposa que acaban de detallar lo modo de ser del avaro.

Lo desenrotllo del procés que origina lo crim de Paulí, l' acutad del jutje y la del igno.ent marqués de St. Daniel junt ab lo escepcional carácter de Ramona mante en la tensió dramática en una situació sempre alta y excitant.

Pertany la obra al género melodramático (tant poch conreuhat en catalá) y es entre las que hem vist superior á todas las estrenadas ab anterioritat; podent com á merit formar entre las millors produccions del teatro catalá modern.

La prosa empleada es selecta y la frasseologia del llenguatge concisa y correcte, ademes de estar apropiada á la comarca catalana hont te lloch la acció del drama.

Al final de tots los actes fou cridat lo Sr. Riera á las taulas, essent saludat per nutridas salvas de expontanis y merescuts aplausos.

La execució per part dels actors fou mes cuydada que de costum, havent lo Sr. Borrás interpretat lo de Paulí, d' una manera inmillorable.

Son digres també de mencionar per l' ajust y estudi de sos respectius papers los Srs. Guitart y Parera, així com las Sras. Ferrer y Morera.

La concurrencia era bastant numerosa.—J. BRÚ.

¡AFREGIR MORDRE!—Mon'lech en vers, de Pere Colomer Fors. Estrenat fa poch dias a Girona.

No son moits los datos que hem recullit referent al estreno de aquesta obra, ja que 'ls teim per haver arribat á nostres mans un exemplar. En ell se fá constar, que siguió estrenat ab éxit extraordinari. L' assumpto que 'l motiva, com ja 's desprén del titol, es d' actualitat dominant en sa relació la nota patrioterá ó sia de mal género.

Lo estrená D. Mariano Gimeno.

LA LOLA.—Parodia, sarsuela en un acte, vers dels Srs. A. Guasch y F. Dalmasas, y música del Mtre. Gimenez. Estrenada la nit 21 del corrent en lo Teatro Novetats.

Que los autores de la parodia del popular drama *La Dolores* cumpliren be son objecte, ho demostrá lo públich que assistí á son estreno, ab repetits aplausos y demanantlos al final.

Lo diálech está ben provehit de gracia y s' escolta ab gust.

La versificació correcte y fácil recorda més de una vegada la fluida del drama parodiat.

La música encare que molt escassa, se fá recomanable, especialment lo tercetto de la varalla que va ferse repetir.

La execució bona, distingintshi la Sra. Sala y los Srs. Colomer, Daroqui, Guitart y Odena.

Los autores, com ja hem dit al comensar, foren demanats; y ab insistencia.

J. XIMENO.

LA NIT DE NADAL.—Cuadret de costums en vers, original de D. Joseph Coriá y Vinta. Estrenat la nit del 24 del corrent en lo Teatro del «Primer Casino de Blanes.»

Es un sensill cuadro de costums versificat ab gala-nura, abundant en xi tes de bona mena. Purament catalá, tant en lo fondo com en la forma. Las dugas nenas Emilia y Pepita que en ell intervenen y lo carácter del Padri (avi), están perfilats de má mestre.

Ab aquest cuadro ha demostrat son autor, ja de molt temps conegut en lo camp de la *Literatura Catalana* com á peritissim folk-lorista, hábil prosista y no vulgar poeta, tenir sobradas condicions per produhir bonas obras pel teatro.

Per lo que esperém no será la darrera producció seva de que podrém parlar als lectores d' aqueix setmanari.

RUBAS CARRERAS.

NOTABILITAT ANÓNIMA

Joseph Frontissas, cantant d' ópera. Diu que aquesta desgracia va venirli de resultas de haver festejat ab una corista.

FAULA

MENCIONADA EN LO NOVÉ CONCURS

Una nina molt hermosa,
com la rosa,
passejant de bon mati
pel jardí
sentí un aucell que cantava
y alegrava
sobre un bell roser d' allí.

Ella al senti'l se delia;
ab follia
pen-á empresonar l' aucell
que tant bell
lo podria amanyagarlo
y ensenyarlo
igual qu' un preciós joyell.

La pobra nina creyent
ignocent
qu' es tant fácil y segura
la ventura,
s' esgardissá ab lo roser
per haver
l' objecte de sa ternura.

Podrà semblar molt estrany,
no es engany;
van sagnarne sas mans fines
las espigas,
pero agafá l' auellet,
que 'l pobret
s' enredá ab unas trenyinas.

Arrivá á creurho no 's pot
l' albarot
que d' ella s' apoderá;
sens tardá
diu que en una gabia d' or
ab amor
tot besantlo 'l va tancá.

¡Oh ventura falaguera
passatjera!
Quan l' auell li era conhort,
per dissort,
d' anyoransa ó be de rabia,
en la gabia
l' endemá 'l va trobar mort.

Feste, lector, tu mateix,
si 't pareix,
la moral de la fauleta,
es pobreta;
mes jo no atino á trobarli
ni á darli,
sols sé que la faula es feta
pel qui puga aprofitarli.

JOAN RIBAS.

DEMANDA

—Ja sabs que per any nou va-
res prometrem un vestit...
—Ho recordo. Y perque vegis
que soch consecuent continuaré prometentel.

EN CAMPANYA

Lo diumenge era arriuat.
Dalt en lo cim de la montanya mes alta de las que
forman lo territori espanyol anomenada *Sidi Auriac*,
tocant á la qu' es ja terra de moros y prop de la mez-
quita mahometana mitj enruada pel foch de nostres
canóns, arredossat al mur del fort en construcció, s' hi
alsava, de cara al camp, un improvisat altar al Déu
dels cristiáns, tot ell guarnit de vistosas banderolas y

colorejats domassos entre 'ls que destacava la ensenya
groga y roja gronxantse majestuosament al impuls del
fresch airet que baixava del alívol Giragú.

A las deu anaren arriuant totas las tropas, marxant
al bélich só de las trompetas y atabals, ab aquell aire
marcial y decidit del soldat espanyol, duhent desplega-
das al vent sas respectivas banderas y estandarts y
s' anaren colocalant sobre l' escabrós y accidentat terre-
no que devant l' altar s' estenia.

Arrivá després lo comandant general acompanyat de
nombrosa y lluida escolta, soná 'l vibrant toch d' ateni-
ció, aparesqué 'l venerable sacerdot vestit ab sos millors
ropatges y comensá la ceremonia.

Brillava 'l sol ab tote sa esplandidesa, il·luminant
los milers de brunyidas armas que rebian sos raigs pera
escamparlos després á son entorn, jugava l' oreig ab lo
fi sedall de las banderas plegantlas y desplegantlas ca-
pritosament y en mitj del angust silenci que regnava
s' oían claras y distintas las armonias de una sentida
composició de Weber que executava una música colo-
cada en lo lloch de preferencia.

De tant en tant algun qu' altre moro duhent marca-
das en son ennegrit semblant lo temor y la curiositat,
anava d' así d' allá guaytant recelós tant imponent es-
pectacle. Fora d' aixó, ni 'l més petit incident toibá la
divina ceremonia. Finí aquesta, sonaren altre cop trom-
petas y atabals y las tropas retornaren á llurs campa-
ments á descansar de las fatigas de la passada setmana
y preparar-se per las esvenidoras.

Lo sol s' anava ja amagant darrera 'ls alts turóns de
la asprosa serra vehina, los soldats havian menjat ja
son según ranxo y per tot arreu s' oían los cents y la
gatzara de la guerrera jovenalla.

Allí á dintre una tenda s' oia una veu atiplada que
cantava una llànguida *malaguena* acompanyada d'
aquels *jolés!* y palmadas de la gent andalussa. Mes
enllá un grupo de saquets aragonesos sentats en terra,
seguits per una ben puntejada guitarra deixavan sentir
la popular y típica *jota*. Y un aplech de cataláns un
xich allunyats de la cridoria del campament, ensejavan
baixet una d' aquellas tendras y melodiosas composi-
cions del immortal Clavé, pera entonar-la després ab
aquella afinació y aquell gust propis de nostra estudiosa
joventut.

De sopte s' oiren envers allà la tenda del general los
inspirats acorts de la *Sardana* ab que l' obsequiava
una de las músicas y vers allà corregué l' improvisat
coro catalá y après que la tradicional tocada fou finida
llensaren al aire las poéticas notas de *Las flors de maig*
que fóu un crit d' invitació á tots los fills de Catalunya
que hi havia en lo campament. Y darrera *Las flors de*
maig vingué *De bon mati* y après de aquest *Los pesca-*
dors fins que ixqué lo brau y vell general y verament
conmogut doná las gracias als cataláns cantadors y
oferintlos cigarros y begudas olvidá qu' ell era fill de
Castella y recordá solsan ent qu' eram tots espanyols y
que si als fills de Catalunya 'ns plau lo ser soldats de
la pau y del trevall, també en la guerra sabém deixar
nostre nom en bon lloch com ho demostraren nostres
avis en lo Bruch, nostres pares en Castillejos y aquí
s' abrem demostrarho també nosaltres si la ocasió 's
presenta.

F. MARIO.

Campament de *La Canyada*, 12 Desembre 1893.

LA VIDA INGLESA

Saló de descans del Teatro Lliure.

CARTA DE MADRID

La quinzena prop passada ha sigut pròdiga en estrenos en la cort de las Espanyas, puig deixant apart los de pessas del gènero lleuger en los teatros al menu deig, s'han estrenat en los colisseos de primer ordre tres obras de cos enter, vuy dir de las de tres actes, ab la circumstancia agravant d'esser duas d'ellas, exòticas d'origen francés.

"La Comedia" nos ha donat *Les petits oiseaux* de Labiche y Delacour, ab lo titol de *Los pajarillos*.

L'autor de la traducció, don Lluís Valdés, conegut ventatjosament en lo temple de Talia, no ha volgut fer un arreglo de dita obra, sino una traducció fidel, lo més literalment possible, portantlo son puritanisme hasta buscar en la llengua castellana l'equivalent exacte de son titol nadiu.

Ji no'm cap dupte, de que la obra qu' es representa en lo teatro Romea d'eixa capital ab lo titol catalá de *Los aucellets* y que estampa LO TEATRO REGIONAL en forma de folletí, es la mateixa obra de Labiche, per cual motiu m'abstindré de donar compte de son argument y sols diré respecte al mérit de la traducció, que lo senyor Valdés ha sabut trasplantarla ab tal fidelitat á la llengua patria, que son diálech trascendeix á espanyol de bona casta y recorda a uellas clássicas traduccions de Ventura de la Vega y de Moratin (fill), ab la particularitat de que lo fi moral de la esmentada obra, te un punt de contacte ab una de Vega.

Respecte á la execució, he de dir, que si la companyia d' en Mario no fos ja una garantia, per donar á las obras tot l'esplendor ab que somian los autors, serian *Los pajarillos* d'una execució que l'acreditarian, puig no sabria á qui alabar més dels actors á qui está confiada. ¡Lástima qu' el públich no respongui com era d'esperar al insòlit afany que desplega la companyia per complaurell!

Lo "Teatro Espanyol" ha estrenat un drama en tres actes titolat *Blancos y negros*, que no es més ni menos que un arreglo del drama francés de Victoriá Sardou, *La Haine*, estrenat á Paris farà uns dinou anys, ab bon éxit.

Los autors del arreglo, senyors Lallana y Francos Rodriguez, obligats á escorterar l'argument per reduhirlo de cinch actes á tres y á desplantar l'acció per acomodarla á nostra escena y en un poble de Catalunya, no han deixat de Sardou més que alguns de sos efectes teatrals característichs. Per aquesta causa y per las soldaduras espanyolas, resulta la obra híbrida ó ab dos naturalesas distintas, no logrant alcansar un éxit franch del públich madrileny, malgrat la abundancia de situacions dramáticas y la prodigiositat d'escenas patéticas. La falta de preparació á causa de las amputacions practicadas per los arregladors y la falta d'unitat en la composició escènica, deixan poch justificats alguns passatjes y la carencia d'aquells retochs de mà mestre esplican com lo públich presencia impassible tans efectes teatrals, sens convencers ni entusiasmar-se. Los esforços de la empresa per allargar las representacions resultan infructuosos, puig cada dia minva l'auditori, per cual motiu la companyia ja te en estudi una obra nova per ocupar son lloch. Aquestos exemples d'estrangerisme, prcban una vegada més, que la literatura dramática, segueix ab lo mateix esperit de siglo á que la conduhiren los coetanis de Martinez de la Rosa, y que obligaren á aquest á escriurer una sátira amarga contra la invasió galaica cual estribillo era el següent:

Y diga usted, doña Teresa:

¿Cuándo dormimos á la francesa?

(Acabará.)

CATALUNYA

SITJES.—Matadero Municipal.

TEATROS LOCALES

Es costúm de tots los anys, durant las Festas de Nadal, oferir las empresas, aquellas obras que respectivament han tingut més acceptació encare que no sia aquesta per son mérit artístich, donchs no es cuestió esencial ja que la major part de públich que invadeix lo teatro aquets dias, á més d'esser del que sols acostuma anarhi dos ó tres vegadas al any, mideix la importancia del espectacle pel número de actes, més aviat que per altre cosa. Per aquest motiu las novetats son pocas.

En lo Romea en *Garrofa* y *Pallanga* han sortit á fer de las sevas essent ben interpretats per Soler y Capdevila. Al Tivoli s' han desplegat las decoracions de *Los sobrinos del Capitan Gran* y *La vuelta al mundo*. Novetats y Granvia han recorregut als melodramas més ó menos espatarrans *El duo de la Africana* ha sigut l' atractiu del Eldorado

Y tant en aquets teatros com en los tres Circos; Barcelonés, Ecuestre y Español, que també han posat en sos escenaris lo més popular del seu repertori, s' han vist tots extraordinariament concorreguts pera sa-

tisfacció d' empresas en particular, y de tothom en general, ja que s' han tornat á veurer los teatros animats com en los millors temps de vida teatral.

Passat aquest curt periodo, dijous últim torná á reempendres la campanya d' estrenos, ab motiu de las funcions de Ignocents. Nos ocuparém de las obras novás, d' aquí dos números, tota vegada que al número vinent cedim, y ab molt gust, nostra plassa á las senyoras.

LABRUGUERA.

EPIGRAMAS

- Te una falta en Quim manobra.
- ¿Quina falta, senyó March?
- Home, que te 'l nás molt llarch
- Donchs jo diria una sobria.

Un plat de plata tenia cert argenter, y en Bernat va preguntarli:—¿Qu' es plata? y aquell respongué:—No, es plat.

ENRICH BAYONA.

LA MODA

—¡Després que diguin que no tem goig!

TENS RAHÓ

Que may t' estimaré jo
com tu m' estimas á mi
l' altre dia 'm vares di
y veig tenias rahó,
puig es mon amor tan gran,
tan pur y tan verdader
que dupto que hi pugui haver
qui com jo t' estimi tant;
veus, lo teu, ja es diferent,
puig es tant, pro tant petit,
que del amor al olvit
hi ha una passa solsament.

MANEL DEL TRANVIA.

Novas

Ab aquest número, últim del segon any de sa publicació, se reparteixen en lo folletí las planas 33 á la 40 de la comedia *Los aucellets*, que corresponen totas al segon acte. Com que al número vinent no hi haurá folletí, continuará la publicació en l' altre número ó sia al 101.

—Com ja saben nostres lectors, divendres vinent sortirá lo número commemoratiu al Primer Centenari de Lo Teatro Regional, dedicat á la dona catalana. Per los treballs que portém adelantats podém assegurar que será un número digne de l' objecte á que se 'l destina ja que hi colaborarán casi todas las escriptoras de Catalunya á mes de altres importants treballs de diferents autors, escrits per aquest número.

Anirá profusament il·lustrat.

—Ab motiu de comensar ab lo vinent número extraordinari, lo tercer any de publicació, á tots cuants durant aquets dias vinguin á suscriuers, se 'ls cederán las següents ventatjas. Tindrán sens augment lo dit número extraordinari. Se 'ls regalarán los cinch folletins ó sian cuarenta planas que portém publicadas de la comedia *Los aucellets*. Y rebrán aquesta obra encuadernada sens haver de abonar res, ni per aquest treball ni per las cubiertas de la comedia; tal com es costum ferho als suscriptors de dintre ciutat ab totas las comedias que publiquem.

Los de fora ciutat podrán disposar dels cinch folletins publicats.

—Los que desitjin adquirir alguna colecció del periódich desde 'l número 1 fins al present, ne quedan molt pocas y 's cedeixen al preu de deu pissetas, sens encuadernar.

Al que li convingui sols lo segon any de publicació pot adquirirlo per cinch pissetas. Lo primer any solt val set pissetas.

Si algun de aquets tomos se desitja encuadernat elegantment, á lo bibliofil, aumenta de tres pissetas.

Las obras de folletí an per separat. La colecció total val set pissetas ó sia la meytat de preu.

Lo que s' avisa pera 'ls que desitjin aprofitar aquesta oportunitat ja que s' están acabant y després serán molt buscadas.

—La gran obra d' espectacle *Napoleon* que s' está representant á París, es una maravella escénica. Lo llibre y música son de primera, y en quant al decorat es lo mes grandió que s' ha pogut desplegar fins al dia, es un espectacle que dura unas quatre horas y que te vuit actes y cincuenta cuadros.

La prensa parisien ne fá grans elogis.

Se fan grans elogis del gran ball d' espectacle *Coppélia* posat en escena fá pochi dias en lo Teatro Mercadante de Nápolis.

—Dintre dos ó tres dias surtirá un volum que recomaném á nostres lectors.

Porta lo títol de *Fantasias Vulgars* y es una colecció d' articles originals del conegut escriptor Lluís Mialá precedits de un prólech de En Emili Vilanova.

Consta de 208 planas y adorna la coberta un grabat de l' artista Renau.

Se vendrá al pren de duas pissetas.

Poden ferse las demandas que 's desitjin á nostra administració.

—Djous passat cumpli lo quart aniversari de la mort del inolvidable actor D. Lleó Fontova gloria de la escena catalana.

Fem constar que no ha pasat desaperebut per nosaltres, lo recort del que consagró sa vida á la fundació del teatre de nostra terra.

—A Montecarlo durant la temporada de Carnaval s' estrenarán duas óperas novas: *Kulda* de César Frank y *Arctusa* de la Sra. Montgomery.

—L' aplaudit autor dramàtic Ayné Rabell està acabant un nou melodrama català.

—Ab lo número vinent en que comença lo tercer any de publicació a petició de molts col·leccionistes començarem ab ell a establir numeració seguida durant l' any a fi de formar tomo.

—Se ha disistit de posar en escena en lo Teatro Real de Madrid la òpera *Los Pirineus* dels Srs. Balaguer y Pedrell.

—Acaba de morir a Francfort un dels teïors mes coneguts de Alemanya, Teodoro Wachtel, que tenia 72 anys.

En sa joventut fou cotxero de plassa en Hamburg. La casualitat va fer que un empresari de teatros se fixés en sa bonica veu, y al cap de tres anys d' excelents estudis, pogué Wachtel presentarse a las taulas a recullir los primers aplausos que no l' abandonaren mes. Al igual que Tamberlich ha conservat lo *do Je pit* fins als últims dias de sa vida.

—En lo Teatro Principal de Tortosa 's doná fa poch una representació de *La Dolores* en la que obtingué gran éxit lo jove actor Sr. Torres, que desempenyá la part de Lazaro de una manera acabada, essent objecte de una entusiasta ovació.

—Hem rebut ja cinch plechs obtant al Déim Petit Concurs quinas bases publicar en lo número passat. En lo número 101 publicarem Llista de Composicions.

OUL DE SACH

Un propietari te de llogater a un celebrat cómic que 's trova sens contracta.

Lo pobre artista explica sas penas al propietari, y allavoras aquest, molt conmogut, agafa la ploma y escriu a un acaudalat amic:

«L' actor X... está morintse de fam, es precís que l' auxiliis, pagantme lo mes' prompte possit de los dos mesos de lloguer que 'm deu.»

CUAN?...

—Enriqueta. Cuan!... Cuan me donará una esperansa?
—Fugí, home, si sembla un traïdor de melodrama.

—¿Qué 'm regalas per any nou?

—Zerá una coza molt mona.

No te la vuy dir.

—No la diguis, mono del meu cor.

XARADA

Carta a un amic

Barcelona, mes Desembre, mil vuit cents noranta tres. Sr. J. J. Starams:

Amich meu (y deis demés) t' escriu aquesta xarada tant sois per fer-te saber las d' agracies qu' ni tingut durant l' any noranta tres. Jauer: Tot balant ' escala una girada d' *hu-tres*, vaig esta a nit quatre dias (per mandra, eh, per res més.) I ebrer. Lo *prima-primer* me *dos-tres*, que digas res a la *Primera-egona-tercera* y total perque diu qu' es *tercera-primer* lo que no ensenya a 'ls demés.

Ma s' feya un fret que pelava, estava junt lo brasser quant se creman las botinas... d' un amic meu sabater.

Abril: Ab mitja setmana vaig escriure un drama enter, l' envio per uo Certamen y m' el p. emian ab... res.

Maig: Escriu una xarada a la florista dei 40 y 'm contes a que m' estima, (be, vull dir que m' aborreix.)

Juay: Una Jardiuera que passa ja tot corrents per la Rambla, va toparme y... per sort, no 'm va fer res.

Julio: Vaireig auarment al Colon (ls bauys, comprens?) y, si 'm descuydo m' olego, però vaig a ovar remey no prenent bauys y entornarmen a casa, auaat mo. caient.

Agost: Vaig comprar un décim, y vaig treure dos durets de la butxaca, res, pega, pitj que n' h gues tret més.

Setembre: Tot, diu que li ensenyi aque la pesa... qu' h. fet.

No 'l agrada, me la crema, renyu, m' en vaig a passeig.

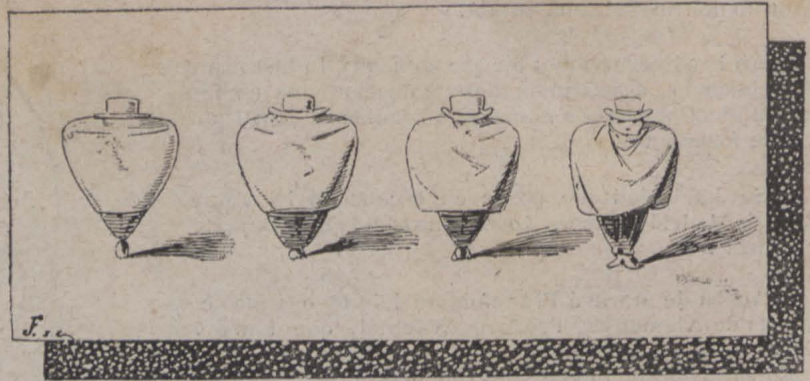
Octubre: Finch trenta duros vaig a s Bullars, tot content, jugo y... guanyo, jah salero! torno. a juga y guanyo mes,

Ja tornaba cap a casa,
 ab més de dos cents drets,
 quan ... me desperto v'm trobo
 al 'arquè, en un hauch d'aquells.

Novembre: Veig una noya,
 la paro... y li dich ¡Adeu!

Desembre: Envio la sogra
 a can Tunis... y res més.
 Are ja estas enterado.
 Salut, donas y calés.

SALVADOR BONAVIA.

METAMORFOSSIS

La solució en lo número vinent.

Solucions als enigmas insertats en lo núm. 98

XARADA.—Ga-lli-na.

TARGETA.—Los aucellets.

GEROGLIFICH.—Per catalans Catalunya.

Correspondencia

Rotamba, Magí Pinyol, Llimona, Silbuc, Ramon Cufí, Costavall, N. O. P., Ramon i Castellà, B. Sala Tous, Ninet, F. Clavellina, Camilo Fabá, Pep Perales, Tomas Mateu, Escursantinas, M. P. J. Payellas, M. Pompido, Noy de fora, Un Riff-gueayo, Joan y Pep Castany, M. P. Castells, Manrich i Bilbis Pata, P. Giro y B. de V. no va prou bé lo que han enviat.

M. Verirellans, Soler J. Ribas, Antón Fersant, J. del Castell de Huro, P. Rovellat, arman lo de Dorda, Rey de Casa, A. Pallejà, Jaume Padró y G. anes y Ant n Jaumbó, anirà a gina cosa.

Joseph Cosme, no podem atendre'l.—M. Comillas, no va prou bé.—Salvador Gu. sems, l'istit es doient.—Jo in Avtay, va mil o' lo sag'in que 'l primer, veurém.—Salvador Borrut Solé, hi han paraulas que

no sonan bé.—Joan Ribas Carreras, passat la *Dolora* que te poca no vetat, tot lo demés va bé.—Estr pa-Dimonais home, aquest anirà, pero per lo que dia no pot ser, se pensaria que us ha fet por.—Pau Codina, ja ho veura.—Joseph Anseram, anirà millor després.—Antón Burgés, no team presant lo paquet que dia, dougui d'falls.—Lluís Salvador, anirà.—Dolors Mont d' Salvador, va bé; a propòsit, s'assegura, y tot ho fa creuer aixís, que las composicions de vosté y de l' anterior senyor son filias d'un mateix. ¿Qué hi ha de cert?—Joseph Arró, aquest sí.—D. Mazonello, ja era desfeta.—Joseph Pont y España, va bé, lo defectu's es poch.—Francesch Comas Pou, anirà'l primer dels dos.—Rafel Font, gracias, pero en aquesta loca itat va molt magre.—J. A. B., lo *Cantar*.—J. Conang a Fontanilles, aniran, del demés per ara no hi ha ré.—Pilar Rosell, Bernardina Castelló, Maria Vilalta y Rosa Vintre: gracias per l'atenció, pero es probable que pel número extraordinari hagin fet tart.—Un trampó, algunas ero ab firma de Pop d'or ja que ho son.—Ant n Hetsac, lo mateix defecte de costum, l' h n informa malament, ja ho veura.—Romeu Rovira, no van.—E Torrent Costa, es genero no l' gastat.—F. Mario, los de vosté y son company los reben al goig.—Mercé Banca de Tomas, no son nous.—Francisco de P. G. acia, es incorrecte.

PENSADAS

{ 2 6 8 1

era lo número tancat, que aquesta es la segona vegada que l' han sapigut respectar.

Los altres premis quedan repartits ab la forma següent:

PREMIS DE 10 RALS

2684 Manuel Ors. Barcelona.

2678 Eusebi Ganduxé. Sarriá.

PREMIS DE 4 RALS

2685 Carlos Denis. Barcelona.

2688 J. Porta Amer. Avignó.

2688 Valentí Torres. Madrid.

2675 Francisco Gaitx. Barcelona.

2673 Joseph F. L. »

PREMIS DE 2 RALS

2690 J. Barella Rovira. Tortosa.

2690 Manuel Saujar. Sans.

2692 Magí Piñol Riera. Barcelona.

2693 M. T. Costa. »

2695 Ramon Muntaner. »

2695 Miriano Alavar. »

2695 Sebastiá Micael. »

2695 Bonaventura B y B. »

2696 Joseph Pascual. Manresa.

2698 Joseph Torrembó. Barcelona.

2699 Manuel Pelegri. »

2699 Cristofol Argemí. »

2705 Lluís Bohigas. »

2710 Ramon Arolas. Palma.

2710 Jaume Deris. Barcelona.

2711 Maria Rosales. »

2711 Felixa Rosales. »

2670 Martí Deop. »

2669 » » »

2669 Joseph Pascual. Manresa.

2665 Antón M. T. Barcelona.

2662 J. Badosa Aymí. »

2660 Victorina Salvadó. Manlleu.

2659 Joan Agulló. Barcelona.

2657 Antón Colom. »

2655 Jaume Borrell. Gracia.

2655 Alfonso Balaguer. »

2651 J. Romani. Barcelona.

2648 Lluís Serriolas. »

2646 Pau Tompsey. »

2643 Baldomero Jorba Badia. Esparraguera.

2640 Joseph Artur. Barcelona.

2635 Avelí Homs »

2634 Jaume Fita. »

2630 Ignasi Serratosa. Arenys de Mar.

Poden los favorecuts passar desde dillums fins al dissapte vinent de dotze á duas á recullir sos premis.

Després del dissapte dia 6 no hi haurá dret á cap reclamació.

Y ara fins á un altra, que será ab LAS LLETRES INVISIBLES.

Divendres vinent 5 de Janer sortirá lo

NÚMERO EXTRAORDINARI